

متن پیاده سازی شده

بسم الله الرحمن الرحيم

در ابتدایی درس، روایتی اخلاقی در مورد اهمیت علمای شیعه مطرح شد به این مضمون: علماء شیعتنا المرابطون... . مستحضرید که ما در مساله قول لغوی هستیم؛ اگر این بحث فقط حول قول لغوی بود ما در یک جلسه جمع می کردیم اما در جوانب این بحث، گاه مطالبی بیان می شود که اهمیتش از خود مساله بیشتر است مثلاً مساله شهادت که مطرح کردیم اهمیتش زیاد است و در چند جا به کار ما می آید.

ما دیروز شروع کردیم به نقل کردن کلام محقق عراقی: ایشان شروع بحثش مثل مرحوم آخوند است و فقط ایشان یک دلیل بیشتر ذکر می کند و آن اینکه: ادله خبر واحد شامل قول لغوی هم می شود.

مرحوم عراقی پاسخ می دهد: اگر قبول کنیم خبر واحد حجت است این حجت فقط شامل خبر واحدی که متضمن حکم است می شود نه غیر حکم. و قول لغوی حکم شرعی نیست.

ممکن است کسی به مرحوم عراقی بگوید: آقای عراقی این حرف شما خلاف بنا عقلا است چرا که عقلا یا مطلقاً خبر واحد را قبول می کنند و یا مطلقاً رد می کنند.

جواب مرحوم عراقی: امام به مصعبه بن صدقه فرمودند: و الاشياء كلها على هذا حتى تستبين او تقوم به البينه... بینه هم حداقل دو نفر است و لذا این سیره توسط شارع مقدس رد شده است.

جناب عراقی اشاره می کند به یک قسمت از کلام مرحوم نائینی: مرحوم نائینی می فرماید: نسبت به قول اهل خبره ما باید

اطمینان پیدا کنیم و اگر قول متخصص برای ما اطمینان نیاورد ارزش ندارد بعد در ادامه می فرماید در باب خصومات و

دعاوی حرف را به شرطی قبول می کنیم که عدالت و عدد رعایت شده باشد یعنی شرایط شهادت باشد و نائینی استناد به حدیث:

انما اقضى بينكم بالبينات والايمان... می کند؛ مرحوم عراقی می فرماید این سخن باطل است چرا که اگر اخبار مخبر عن حس

یا قریب از حس باشد شرایط شهادت لازم نیست و اگر عن حدس باشد (یعنی از روی اجتهاد باشد) شرایط شهادت لازم است

چه باب دعاوی باشد چه نباشد.

الحمد لله رب العالمين